

דף צד.

עין משפט א.

הרמב"ם הל' כלים פכ"ב הכ"א

מטליות שאין בהן שלשה על שלשה אינן מקבלות טמאה. ואם חשב עליהן והכינן מקבלות טמאה עד שיהיו פחות משלש על שלש. שכל פחות משלש על שלש אינו מקבל טמאה כלל ואף על פי שהכינו:

עין משפט ב.

הרמב"ם הל' כלים פכ"ב ה"ח

בגד שחשב עליו לצורות אינו מקבל טמאה. בטל מחשבתו מקבל טמאה. בעל הבית שעשה מטפחות לחפות בהן כתלים או עמודים אינם מקבלות טמאה:

עין משפט ג.

הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"ח ה"ד

אין טעון כבוס אלא מקום הדם בלבד. והוא שיהיה על כלי שראוי לקבל טמאה וראוי לכבוס. אבל אם נתז על כלי עץ או כלי מתכת אינו טעון כבוס לפי שאינן ראויין לכבוס אלא גורדן בלבד:

כ. כסף משנה: מטליות שאין בהם שלשה על שלשה וכו' ואם חישב עליהם וכו'. בפ' דם חטאת עלה צ"ד. ומ"ש שכל פחות משלש על שלש וכו'. משנה בכלים פכ"ז:

ל. כסף משנה: בגד שחישב עליו לצורות וכו'. פרק דם חטאת עלה צ"ד: בעה"ב שעשה מטפחות וכו'. תוספתא דכלים פרק י"ב:

מ. כסף משנה: ומה שכתב אבל אם נתז על כלי עץ וכו' אלא גורדן בלבד. שם (דף צ"ד) בגמרא:

עין משפט ה.

הרמב"ם הל' שבת פכ"ב הי"ח

מְנַעַל או סְנַדְל שְׁנַתְלִכְלֵךְ בְּטֵיט וּבְצוֹאָה מְתָר לְשִׁכְשֹׁכוֹ
בְּמֵים אָבֵל לְכַבֵּסוֹ אָסוּר. וְאִין מְגַרְדִּין לֹא מְנַעַלִים וְלֹא
סְנַדְלִים חֲדָשִׁים אָבֵל סָכִין וּמְקַנְחִין אֶת הַיְשָׁנִים. כֹּר או
כֶּסֶת שֶׁהִיא עֲלֵיהֶן צוֹאָה או טְנוּף מְקַנְחוֹ בְּסִמְרָטוּט. וְאִם
הִיָּתָה עַל שֶׁל עוֹר נוֹתְנִין עֲלֶיהָ מֵים עַד שֶׁתְּכַלֶּה:

שו"ע או"ח סימן שב סעיף ט

ט. מותר לתת מים על נעלו ^נ אבל לשפשף זה בזה אסור ^ס, אבל בגד
שיש עליו ליכלוך אסור אפי' לתת עליו מים שזהו כיבוסו ^ע, אלא
מקנחו בסמרטוט בנחת ולא בדוחק שמא יסחוט ^פ.

הגה: בגד שאין עליו לכלוך ^צ מותר ליתן עליו מעט מים אבל לא הרבה ^ק שמא
יסחוט ^ר. ויש אוסרין בכל ענין ^ש.

נ. והיינו שנותן מים עליו עד שעובר הליכלוך ואין בזה כיבוס דאין כיבוס בעור בשכשוך
לבדו.

ס. דבכה"ג יש כיבוס בעור ג"כ מדרבנן, ר"ז.

ע. מ"א ס"ק י"ח, וה"ה שאר משקין המלבנים אותו.

פ. היינו הליכלוך הבלוע בבגד שיש איסור בסחיטתו מדברי סופרים כמ"ש בסי' ש"ך.
כה"ח אות ס"ח.

צ. דדוקא כשיש עליו ליכלוך כגון טיפת דם או טינוף אמרינן שרייתו זהו כיבוסו אבל
אם אין עליו ליכלוך אפי' הושחר הבגד מחמת הלבשה לא אמרינן שרייתו זהו כיבוסו,
ב"י בשם הרא"ש, אבל דעת הרשב"ם והטור דגם באין עליו ליכלוך שרייתו הוי כיבוסו,
וזהו היש אוסרים ברמ"א.

ק. ובדבר שאין מקפיד שישאר שם כך עם מימיו אפי' הרבה מותר, כמ"ש בסי' ש"א סעיף
מ"ו, מ"א ס"ק י"ט, ועיין בכה"ח בסי' ש"א אות ס"ט.

ר. הגם שאין איסור משום ליבון כי אין ליכלוך מ"מ חיישינן שמא יסחוט בהרבה מים,
כה"ח אות ע"א.

ש. אפי' אין בו טינוף ואפי' במעט מים, אם לא שזה דרך ליכלוך שמותר, מ"א ס"ק כ'.
ו לענין דינא כתב הגר"א דהנכון כדעה ראשונה דבמעט מים ואין ליכלוך מותר אם

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

עין משפט ו. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"ח ה"ב

אָחַד הַבָּגָד וְאָחַד הָעוֹר הָרַךְ וְאָחַד הַשֶּׁק טְעוּנִין כְּבוֹס.
 אָבַל הָעוֹר הַקָּשָׁה הָרִי הוּא כְּעֵץ וְגוֹרֵד הַדָּם מֵעָלָיו.
 וְאָחַד דָּם חֲטָאת הַנְּאֻכָּלֶת אוֹ דָּם חֲטָאת הַנְּשַׁרְפֶת אָבַל
 לֹא דָם חֲטָאת הָעוֹף **ת**. שְׁנֵאמַר 'תִּשְׁחַט הַחֲטָאת'
 בְּנִשְׁחָטָהּ הַכֹּתוּב מְדַבֵּר לֹא בְּנִמְלָקָתָהּ:

עין משפט ז. הרמב"ם הל' טומאת צרעת פי"ג ה"א

אֵין מְטֵמָא בְּנִגְעִים **א** אֶלָּא בְּגִדֵי צֶמֶר וּפְשָׁתִים בְּלֶבֶד. אוֹ
 הַשְּׁתִי אוֹ הָעֵרֶב שֶׁל צֶמֶר וּפְשָׁתִים. וְכָל כְּלֵי הָעוֹר בֵּין
 קֶשֶׁה בֵּין רַךְ. אֶף הָעוֹר הַצְּבוּעַ בִּידֵי שְׁמִים מְטֵמָא

אינו מתכוין לכביסה, אך כיון שיש מחמירים וזה באיסור תורה ראוי להחמיר. כה"ח אות ע"ג.

ת. כסף משנה: (א-ב) חומר בחטאת הבהמה משאר קדשי קדשים וכו' עד טעונים כיבוס. משנה בפרק דם חטאת (דף צ"ב). ומ"ש אבל העור הקשה הרי הוא כעץ וגורד הדם מעליו. שם (דף צ"ד) אוקימתא דרבא. ומ"ש ואחד דם חטאת הנאכלת. משנה שם. ומ"ש אבל לא חטאת העוף וכו'. שם בגמרא:

א. כסף משנה: אין מטמא בנגעים אלא בגדי צמר ופשתים וכו'. מפורש בתורה. ומ"ש בין קשה בין רך. ומ"ש אף העור הצבוע בידי שמים מטמא בנגעים. כבר כתבתי בפרק שקודם דברק י"א איפליגו תנאי בעורות דלר"מ אף הצבועים בידי שמים אינם מטמאין בנגעים ולר"י יהודה אפילו צבועים בידי אדם מטמאים בנגעים ולר"ש הצבועים בידי שמים מטמאים בנגעים ובידי אדם אינם מטמאין בנגעים ורבינו כתב אף העור הצבוע בידי שמים מטמא בנגעים ואין לפרש דה"ק אצ"ל דצבוע בידי אדם מטמא בנגעים אלא אף הצבוע בידי שמים מטמא דהא משמע במתניתין ובת"כ דיותר ראויים לטמא הצבועים בידי שמים מהצבועים בידי אדם הילכך ודאי ה"ק אצ"ל שהוא צבוע מטמא בנגעים והוא שיהיה צבוע בידי שמים וא"כ פסק כרבי שמעון ויש לתמוה היאך פסק כר"ש נגד ר"י וי"ל משום דבצבועים בידי אדם ה"ל ר"מ ור"ש תרי נגד ר"י והלכה כרבים ועי"ל דהא דר"ש שנויה בתוספתא בשם רבי עקיבא וידוע דהלכה כרבי עקיבא מחבירו: והלבדים כנגדים וכו'. בתוספתא רפ"ה והאהלים מטמאים בנגעים וכו'. שם ובתורת כהנים:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

בְּנִגְעִים. וְהַלְבָּדִים כְּבָגְדִים וּמַטְמְאִין בְּנִגְעִים. וְהָאֵהָלִים
מַטְמְאִין בְּנִגְעִים בֵּין שְׁהִיוּ שָׁל צָמֵר וּפְשָׁתִים בֵּין שְׁהִיוּ
שָׁל עוֹר:

דף צד:

עין משפט א.ב. הרמב"ם הל' שבת פכ"ב הי"ח
עיינ לעיל דף צד. עין משפט ה

הרמב"ם הל' שבת פ"ח הט"ז

וְהַמְרֻקָּד כְּגֵרוּגָרָת חֵיב. הֵלֵךְ כְּגֵרוּגָרָת חֵיב הַמְגִבֵּל אֶת
הָעֶפֶר הָרִי זֶה תוֹלְדָת לָשׁ. וְכַמָּה שְׁעוֹרוֹ כִּדֵּי לַעֲשׂוֹת פִּי
כוֹר שָׁל צוֹרְפֵי זָהָב. וְאִין גְּבוּל בְּאֶפֶר וְלֹא בְּחוּל הַגֶּס
וְלֹא בְּמֶרְסֵן וְלֹא בְּכִיּוּצָא בְּהֵן. וְהַנּוֹתֵן זֶרַע שְׁמֻשְׁמִין אוֹ
זֶרַע פֶּשֶׁתֵן וְכִיּוּצָא בְּהֵן בְּמִים חֵיב מִשׁוּם לָשׁ. מִפְּנֵי שְׁהֵן
מִתְעַרְבִין וְנִתְלִין זֶה בְּזֶה:

שו"ע או"ח סימן שב סעיף ט
עין בסעיף הקודם

שו"ע או"ח סימן שמ סעיף יב

יג. הנותן זרע פשתן או שומשומין או כיוצא בהם במים חייב משום
לש^ג שהם מתערבים ונתלים זה בזה.

ב. כסף משנה: א משנה המרקד וכו'. כתב הרמ"ך צ"ע דהא מתרין בגמ' (שבת דף ע"ח)
הא דמגבל וכו' שאין אדם טורח לעשות טיט כ"כ מעט אם לא יעשה לפי כור ולדבריהם
אחרים ומש"ה אזלינן לשופכים ברביעית אבל אם הוא מגובל חשוב שיעור פי כור וחייב
המוציאו ואע"פ שעשה זה המגבל מלאכה חשובה כיון דאין דרך העולם לגבל ממנו בתר

דשכחא אזלינן ולקולא וצ"ע עכ"ל: * * * * *
את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלהרר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בסמל מלכות ישראל ומשפטי מלכות, זנהג, להשגת המוציא את דלת הפתוחה לך
0584150477 או 02-5712225
email: minchat.aaa@gmail.com

שו"ע או"ח סימן שלו פעיף יא

יא. יד. השורה חטים או שעורים במים בשבת ^ד הרי זה תולדת זורע וחייב ^ה בכל שהוא.

הגה: מותר להעמיד ענפי אילנות במים ^ו בשבת, ובלבד שלא יהיו בהם פרחים ושושנים ^ז שהם נפתחים מלחות המים.

עין משפט ג. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"ח הי"ט

בְּגָד שֶׁנִּתְּזוּ עָלָיו דָּם הַחֹטְאֵת וַיֵּצֵא חוּץ לְעֶזְרָה מִחֲזִירוֹ לְעֶזְרָה וּמִכִּבְּסוֹ שָׁם ^ח. נִטְמָא חוּץ לְעֶזְרָה כִּי־צַד יַעֲשֶׂה. קוֹרְעוֹ כְּדֵי שְׂיִטְהֶר וּמִכְּנִיסוֹ וּמִכִּבְּסוֹ בְּפָנִים. וְצָרִיךְ לְהִנִּיחַ בּוֹ שָׁלֵם כְּדֵי מַעֲפֹת לְפִי שֶׁנֶּאֱמַר 'בְּגָד' צָרִיךְ לְכַבֵּס בְּגָד. וְאִף עַל פִּי שֶׁהוּא טָמֵא מִדְּבָרֵיהֶם מִפְּנֵי כְּדֵי הַמַּעֲפֹת שֶׁנֶּשְׂאָרָה בּוֹ כִּיּוֹן שֶׁנֶּקְרַע רַבּוֹ טָהוֹר מִן הַתּוֹרָה וּמִתָּר לְהַכְּנִיסוֹ לְמִקְדָּשׁ לְכַבֵּס הָדָם:

ד. והיינו כדי שיצמחו אבל לתת אותם במים בשבת כדי שיתרככו כדי להאכילם לבהמתו לאלתר מותר, מ"א ס"ק י"ב.

ה. וואינו חייב אלא בשורה לזמן ארוך כמו חצי יום, מ"א ס"ק י"ב אבל יש אומרים דחייב מיד וכ"כ בח"א.

ו. מסוכה מ"ב ע"א דמחזירין הלולב ביו"ט למים ומוסיפין ג"כ מים, ובמועד מחליפים, כמ"ש בסי' רנ"ד ויש מתירין לכתחלה ליתנו בשבת במים גם כשלא היה כבר במים אך יש להחמיר, כה"ח אות ע"ה.

ז. דאז גם להחזירם למים שהיו בהם אסור, משב"ז אות יו"ד. ובברכי יוסף ועוד אחרונים כתבו דאין מי שחושש לזה במצרים, כה"ח אות ע"ז. ו"מ להוסיף מים בשבת אסור גם באין פרחים שם. כה"ח אות ע"ט.

ח. כסף משנה: בגד שניתז עליו דם החטאת ויצא חוץ לעזרה וכו'. משנה בפרק דם חטאת (דף צ"ד:). ומה שכתב וצריך להניח בו שלם כדי מעפורת וכו'. שם בגמרא:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאהרן שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

עין משפט ד.ה. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"ה הכ"א

כָּלִי חָרֵס שְׁבִישָׁל בּוֹ הַחֲטָאת וַיֵּצֵא מִכְּנִיסוֹ וְשׁוֹבְרוֹ
בְּפָנִים ט. נְטָמָא בַּחוּץ נוֹקְבוּ בְּכַדֵי שׁוֹרֵשׁ קָטָן כְּדֵי שְׂיִטְהַר
וּמְכַנִּיסוֹ וְשׁוֹבְרוֹ בְּפָנִים. וְאִם נִקְבּוּ נִקְבּוּ גְדוֹל מִזֶּה אֵינוֹ
שׁוֹבְרוֹ בְּפָנִים שְׂהָרֵי אֵינוֹ כָּלִי וְאֵין שׁוֹבְרִין בְּפָנִים אֶלָּא
כְּלִים. וְכֵן כָּלִי מִתְּכוֹת שְׁבִישָׁל בּוֹ וַיֵּצֵא חוּץ לְעִזְרָה
מִכְּנִיסוֹ וּמִזְרָקוֹ וְשׁוֹטְפוֹ בְּפָנִים. נְטָמָא כְּשֵׁיֵצֵא פּוֹחֲתוֹ עַד
שְׂיִטְהַר וּמְכַנִּיסוֹ בְּפָנִים וְחֻזְרֵוֹ וּמְרַדְדוֹ עַד שְׂיִסְתָּם הַפְּחָת
וְיַחֲזֹר כְּתִבְנִית הַכְּלִים. וְאַחֵר כֶּף מִזְרָקוֹ וְשׁוֹטְפוֹ בְּעִזְרָה
שֶׁנֶּאֱמַר 'וְאִם בְּכָלִי נִחֲשֶׁת' וְגו' אֵין מִזְרָקִין בְּפָנִים אֶלָּא
כְּלִים:

עין משפט ו. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"ה הי"ט

עין לעיל עין משפט ג

ט. כסף משנה: כלי חרס שבישל בו חטאת ויצא וכו'. משנה שם (דף צ"ד:). ומה שכתב
בכדי שורש קטן ואם ניקב נקב גדול מזה אינו שוברו בפנים וכו'. שם בגמרא: וכן כלי
מתכות שבישל בו ויצא חוץ לעזרה וכו'. משנה שם. ומה שכתב וחוזר ומרדדו וכו'. שם בגמרא: